

ZPRÁVODAJ

OBCE

PROSENICE

2/2022

VE ŠKOLE JSME PŘIVÍTALI TŘINÁCT PRVNÁČKŮ

Spolek Chmelínkáři se rozvíjí ve své činnosti dál. Navázal dlouhodobější spolupráci s létajícím pivovarem WURST z Lazník a minipivovarem PARNÍK v Přerově. Od vaření piva v domácích podmínkách jsme přikročili k vaření ve varně v minipivovaru PARNÍK, kdy výsledkem je várka o objemu přes 1000 litrů. Poprvé se tak stalo 6.5.2022. Další várku jsme uvařili 29.7.2022. Výsledek naší práce bylo možné ochutnat na hodové sobotě v červnu, akcích Vítání léta a Loučení s létem. Podle ohlasů je naše pivo velmi povedené. Pokud to bude možné, rádi bychom brzy zorganizovali nějakou další akci a nejen o pivu si se všemi popovídali. Děkujeme všem za přízeň!

Za spolek Chmelínkáři
Luboš Zatloukal

Na snímku zleva: Michal Kratochvíl, Jan Kubiš, Marek Skopal, Richard Antl (sládek minipivovaru PARNÍK), Aleš Martinčík a Luboš Zatloukal.

INFORMACE STAROSTY

Vážení spoluobčané, vážení čtenáři,

již jen málo dní nás dělí od konce volebního období 2018 – 2022. Bývá to doba, kdy se člověk ohlíží zpět a rekapituluje. Za sebe mohu říct, že tyto 4 roky utekly přespříliš rychle a patří mezi ty nejnáročnější v mém dosavadním životě. Současně však pro mě výkon funkce starosty byl velkou zkušeností. Podrobnější hodnocení však ponechám na každém zvlášť.

Komunální volby, které se uskuteční ve dnech 23. a 24. září 2022, jsou pravděpodobně poznamenány nelehkou dobou a dalšími vnějšími vlivy, které na obce a jejich volené představitele dopadají. Může to být nesmyslný nárůst byrokracie, zhoršující se ekonomická a energetická krize, náročnější podmínky v civilních zaměstnáních zastupitelů, kteří vykonávají funkce ve volném čase, všeobecně špatná nálada ve společnosti, rozhodnutí více času trávit s rodinou, atd. Kde jinde hledat vysvětlení pro snižující se počet kandidátů ochotných se ucházet o členství v obecních zastupitelstvech.

V kategorii do 1000 obyvatel se v okrese Přerov nachází 88 obcí. Z tohoto počtu byla pro letošní komunální volby registrována ve 37 případech pouze 1 kandidátní listina. V obci Líšná dokonce žádná, a volby se zde v řádný termín konat nebudou. U 88 obcí do 1000 obyvatel došlo oproti předchozím komunálním volbám k poklesu registrovaných kandidátních listin či samostatných kandidátů u 31 z nich.

V řadě obcí dosavadní starostové oznámili, že již nadále ve své funkci pokračovat nebudou. V nejbližším okolí se tak stalo například v obci Osek nad Bečvou, Pavlovice u Přerova nebo v obci Radvanice. V naší obci starosta ještě nehází flintu do žita, nicméně i u nás byla registrována pouze jedna kandidátní listina, což je nejméně od roku 1990. I přesto vás všechny prosím, abyste k volbám přišli a vyjádřili tak kandidátům svou podporu. Všichni cítíme, že je to v tuto komplikovanou dobu velmi důležité.

Moc děkuji všem členům zastupitelstva za jejich práci v posledních 4 letech. Myslím, že se díky skvělé spolupráci podařilo udělat kus práce a výsledky jsou vidět i přes covidové období, které stávající volební období výrazně negativně zasáhlo. Zvláštní poděkování patří členům rady obce Hance Krejčí, Františkovi Vaňkovi, Oldovi Škrabalovi a Martině Kolískové, kteří se pravidelně účastnili všech schůzí tohoto výkonného orgánu obce, který je nucen scházet se a rozhodovat poměrně často.

A co hlavního se událo v posledních 4 měsících?

Kulturní a spolkové akce: po covidových omezeních se nám vrátil kulturní a spolkový život. Podařilo se uskutečnit následující akce: Jarní koncert ENTUZAISTÉ a hosté

v kostele 23.4., Čarodějnice v Obecním parku 30.4., Beseda dříve narozených 14.5., Kácení máje 28.5., Obecní hody 18.6., stanování v Obecním parku pro děti dne 8.7.2022, Vítání léta 24.6. a Loučení s létem 2.9. Svou činnost od května naplno obnovilo také naše muzeum. Všem, kteří se podíleli a podílejí na organizačním zajištění všech těchto akcí, patří velké poděkování!

Revitalizace slepého ramene Bečvy, tzv. „Panského rybníka“: práce stále probíhají dle plánu bez komplikací. Po dokončení všech stavebních prací bylo v polovině srpna zahájeno odbahňování této vodní plochy. Dotaci ve 100% výši se daří úspěšně administrovat a zajišťovat tak průběžné financování této nákladné akce.

Zpevňování břehů Rýnského rybníka: v souvislosti s revitalizací tzv. Panského rybníku došlo k výraznému poklesu vodní hladiny v Rýnském rybníku. Tento stav jsme využili ke zpevnění břehů. Pro zabránění masivního úhynu ryb obec zakoupila cirkulační vzduchovací čerpadlo, které zabezpečovalo nucený pohyb vody a okysličení. Vše dobře dopadlo a v polovině června došlo k tolik očekávanému napuštění.

Zapsání chaty u Rýnského rybníku do katastru: po téměř čtvrt století od výstavby, a po velkém úsilí, se podařilo zapsat do katastru nemovitostí chatu u Rýnského rybníku. Jako novostavbě jí bylo přiděleno číslo popisné 350. Zapsání do katastru nemovitostí je klíčové, protože chata se nachází v nezastavitelném a záplavovém území a stále visela ve vzduchu hrozba nařízení odstranění stavby. Rybáři chatu neustále zvelebují. Určitě neváhejte a vyrazte na procházku s cílem si ji prohlédnout. Pracovitým rybářům moc děkuji!

Oprava havarijního stavu kanalizační přípojky základní školy: jednou z větších neplánovaných akcí, které jsme realizovali přes prázdniny, byla oprava havarijního stavu kanalizační přípojky základní školy. Dlouhé roky se bávalo, proč dochází k zaplavení sklepních prostor kotelny. Tento stav skutečně ztrpčoval život zaměstnancům školy, protože vodu bylo nutné vždy odčerpávat a ručně prostory vysušit. Bylo zjištěno, že na dvorku za budovou základní školy se nachází velká jímka, do které jsou svedeny splaškové a dešťové vody. Dále bylo monitoringem ověřeno, že z jímky je odtoková roura vedoucí do hlavní kanalizace zborcená. Nutno dále podotknout, že „zapomenutá“ jímka nebyla vyvážena desítky let. Přikročilo se tedy k jejímu vyčerpání, rozbourání betonu a hledání jednotlivých svodů z budovy školy. Vyšlo najevo, že po řadu let dešťová a splašková voda neodtékala, ale vsakovala se do zdiva budovy. Při větším množství pak zaplavovala sklepní prostory, kde se nachází kotelna. Za dozoru správce kanalizace Ing. Zobaníka byly veškeré svody napojeny přímo do kanalizace ve Školní ulici. Jímka byla odstraněna a na zdivu budovy byla provedena hydroizolace. Po sednutí zeminy v místě výkopu budou v příštím roce dokončeny terénní úpravy a opětovně vydlážděny chodníčky. Dvorek se tak stane opět bezpečným a krásnějším místem pro naše školáky.

Stavební úpravy venkovní učebny na dvorku základní školy: po rekonstrukci střešní krytiny pergoly bylo přikročeno ke stavebním úpravám přilehlé zídky a zdiva, aby voda nezatékala do těchto zastřešených prostor.

Povodňový plán: od května 2022 má naše obec zpracovaný a schválený povodňový plán, který zákon nařizuje. Jedná se o základní dokument pro řízení ochrany před povodněmi ve správním území obce. Povodňový plán obce Prosenice je zpracován v souladu s § 71 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a souvisejícími předpisy. Skládá se ze tří částí, a to z části textové (která se dále dělí na část úvodní, věcnou a organizační), grafické a příloh. Povodňový plán je dostupný na webových stránkách obce www.obecprosenice.cz nebo na www.portalobce.cz/povodnovy-plan/prosenice

Pasport veřejného osvětlení: v souvislosti s energetickou krizí byl zpracován pasport veřejného osvětlení, který nám doposud chyběl. Cílem pasportizace veřejného osvětlení (dále jen VO) v obci Prosenice bylo zjištění současného stavu VO a zmapování technických zařízení souvisejících s provozem VO tedy zapínacími místy a případně pojistkové skříně. Tento pasport je jednou z hlavních příloh pro žádost o dotaci na úsporné veřejné osvětlení v celé obci, která je v současné době připravována.

Rozšíření počtu bezpečnostních kamer: Z důvodu zvýšení bezpečnosti došlo k instalaci 2 nových kamer v ul. Grymovská v okolí bufetu. Dalších 5 kamer bylo instalováno na budovu stodoly a bývalé sušárny. Monitorují vstupní bránu do hřbitova, parkoviště u hřbitova, parkoviště u kostela a prostor za stodolou. Nové kamery již za krátkou dobu od instalace dokázaly zachytit a pomohly identifikovat zloděje jízdního kola. V obci bohužel roste počet krádeží. Buďte proto prosím opatrní na svůj majetek. I na dvorcích věci řádně zabezpečte. Pokud budete chtít poradit ohledně kamerového systému, neváhejte se na mě obrátit.

Údržba zeleně v obci: Péče o zeleň zahrnuje zejména sečení a údržbu travnatých ploch, péči o starší a letité dřeviny a o stromy do 5 let od jejich vysazení. Sečení trávníků v obci je rozděleno dle priorit na několik úseků, o které se dle naléhavosti starají od jara do podzimu pracovníci obce. Starší dřeviny dle harmonogramu pravidelně kontrolují a ošetřují ořezem certifikovaní arboristé. Letos, po jarním ošetření stromů u Strhance, přišly na řadu v letních měsících lípy u hřiště v ul. Grymovská. Nejvíce péče potřebuje mladá výsadba. Obzvláště v letních měsících dala zabrat pravidelná záливka. Ovočné stromky v Hroušovicích, habry u hřiště školky, stromky v Maloprosenské ulici, na křižovatce u kulturního domu, na Chmelínku, v parku a nový javor u fotbalového hřiště dostávaly stovky litrů vody týden co týden. Bez vody by neměly šanci letošní horké léto přežít. Výchovný řez, nutný pro správný růst stromu, ne-

dávno podstoupily nové stromky na hřbitově, na Chmelínku a na křižovatce u kulturního domu v ul. Maloprosenská a některé mladé stromy v parku.

Revitalizace ul. Osecká: dnem 28.6.2022 byly zahájeny stavební práce na projektu, jehož hlavním cílem je zvýšení počtu parkovacích míst, nová autobusová zastávka, veřejné osvětlení a nový chodník v ulici Osecká. Na akci se podařilo získat dotaci ve výši 2 136 583,71 Kč z programu se zaměřením na výšení bezpečnosti dopravy. Projekt navázal na výstavbu nové kanalizace v této ulici, která byla dokončena koncem roku 2021. Po dohodě s panem J. Vajdíkem ml. z Hanácké potravinářské společnosti s.r.o. byla počátkem září zahájena oprava povrchu vozovky křižovatky I/47 a místní komunikace ul. Cukrovarská. Investorem této opravy je Hanácká potravinářská společnost s.r.o. (cukrovar).

Prozatímní rozšíření a zpevnění cesty v ul. Školní: vzhledem k blížícímu se podzimnímu deštivému počasí bylo přikročeno k rozšíření a zpevnění místní komunikace v ul. Školní. Zpevnění bylo provedeno pokládkou kameniva, zhutněním a položením vrstev asfaltového recyklátu. Cílem je zajištění prostor pro parkování vozidel a umožnění snadného průjezdu ulicí. V budoucnu se počítá s realizací projektu, který komplexně řeší celou ulici obdobně, jako je tomu v případě ul. Osecká. Základním předpokladem je však získání dotace na spolufinancování této akce.

Rekonstrukce střechy bývalého obchodu a přístřešku vchodu do obecního sálu: počátkem září byly dokončeny práce na rekonstrukci střechy části budovy obecního úřadu (bývalého obchodu) a přístřešku vchodu do obecního sálu. V následujících letech se bude v odstraňování havarijních stavů střech obecních budov pokračovat. V projektové přípravě je nová střecha zdravotního střediska, kde masivně zatéká.

Oprava chodníku v ul. Na Návsí: v ulici Na Návsí byla provedena oprava části chodníku, která navazuje na chodník před obecním úřadem.

Renovace vrat budovy obecního úřadu: v srpnu byly dokončeny renovační práce hlavních vrat do objektu obecního úřadu. Masivní vrata byla ve špatném stavu a hrozilo, že bez včasného zásahu náklady na renovaci výrazně rostou.

Monitoring kanalizace: pokračuje se v monitoringu kanalizace s cílem odhalit skutečnou trasu jednotlivých úseků a problematická místa. Zmonitorován byl úsek od ul. Na Návsí po ulici Ke Mlýnu.

Oprava kanálové vpusti a dešťových svodů v chodníku v ul. Maloprosenská: v polovině června byla provedena oprava kanálové vpusti a dešťových svodů v chodníku v ul. Maloprosenská před domem č. p. 179. Při rozebrání dlažby bylo zjištěno, že stavební firma, která tento chodník budovala, si nelámala hlavu s řád-

ným napojením dešťových domovních svodů a kanálové vpusti do kanalizace. Vše instalovala pouze „na oko“. Proto dlouhé roky vznikaly problémy.

Údržba hřbitova: provedeno bylo předláždění zámkové dlažby podél stěny márnice. Pokročili jsme v řešení nevzhledných dlouhodobě opuštěných hrobů, které nejsou důstojným místem odpočinku. Průběžně se daří dohledávat a nově uzavírat smlouvy na dříve opuštěné hroby. Dva hroby jsme se rozhodli vzít do vlastní správy. První z nich, rodiny Mlčochových a Charamzových, významných osobností Prosenic spojených cukrovarem, je již upraven.

Sbírka na opravu střechy kostela: déle než 10 let jsem se snažil urgovat farnost, aby začala řešit otázku opravy a údržby střechy kostela. Po dohodě s panem děkanem P. Mgr. Josefem Rosenbergem byla vyhlášena sbírka. Obec je ochotna na tuto akci přispět, ale bez podpory veřejnosti je celá akce neufinancovatelná. Proto prosím o podporu zasláním finančních prostředků na bankovní účet. Společně s kolegy zastupiteli se aktivně zabýváme vhodným typem krytiny a opravy. Mimo jiné jsem se účastnil setkání s lidmi zapojenými do realizace opravy kostela v Pavlovicích u Přerova, kde jsem se snažil inspirovat dobrou praxí.

Bankovní účet Římskokatolické farnosti Prosenice:

189410432/0300

Do zprávy pro příjemce prosím napište: „**NA OPRAVU KOSTELA**“

Závěrem všem přeji krásný zbytek letních dnů a krásně prožitý podzimní čas. Moc bych si přál, abychom si v této nejistotou zmítané době vzájemně dokázali být oporou. Věřme, že každý zlý čas musí jednou skončit a zase se bude žít a dýchat o něco radostněji.

Luboš Zatloukal, starosta

TŘÍDÍM, TŘÍDÍŠ, TŘÍDÍME ... SKLO

Vytřídít sklo je přeci snadné ... Ale víte, že ne všechno sklo do zeleného kontejneru patří?

Zelené kontejnery v naší obci jsou určeny na tříděné sklo bílé a barevné dohromady. Patří sem lahve od nápojů, sklenice od zavařenin, kečupu, tabulové sklo z oken a dveří, skleněné střepy.

Tu a tam se i u nás v kontejnerech nebo vedle nich objeví sklo, které do tříděného v žádném případě nepatří. Jsou to především zrcadla a autoskla. Často v kontejnerech na sklo nacházíme porcelánové a keramické nádoby, které také v kontejneru se sklem nemá co dělat.

Tříděte, prosím, správně. Pokud uvidíte v kontejneru s tříděným odpadem věci, které tam nepatří, nahlase to včas na obecní úřad – pan B. Čtvrtníček 735 750 708 nebo do kanceláře 581 226 034. Pomocí kamerového systému můžeme najít „pachatele“ a vysvětlit mu, jak správně třídit. Především pak tento odpad odstranit ještě před svozem. Kontejner se špatně vytříděným odpadem totiž nemusí být k recyklaci odvezen a za jeho likvidaci zbytečně zaplatíme my všichni.

Díky správnému třídění bude náš systém odpadového hospodářství udržitelný a nebudeme muset za odpady platit vysoké částky.

Martina Kolísková, místostarostka

SPRÁVNÉ TŘÍDĚNÍ SKLA

Co patří do zeleného kontejneru

Lahve od nápojů, sklenice a skleněné nádoby, tabulové sklo z oken a dveří, skleněné střepy

Co nepatří do tříděného skla

Keramika, zrcadla, porcelán, autoskla, drátěná skla, pokovená skla, sklokeramika, varné sklo

U NÁS VE ŠKOLE OD BŘEZNA DO ČERVNA

Jak již k naší škole neodmyslitelně patří, snažíme se o zpestření školní výuky tak, aby se dětem ve škole líbilo, aby se měly neustále na něco těšit a aby se vzdělávaly a získávaly nejrůznější poznatky i jinou formou než zcela běžným školním vyučováním. A v tomto trendu jsme pokračovali i v letošním posledním školním čtvrtletí.

Školní projekty

Malý zpracovatel odpadů pro 1. až 3. třídu. Tento projekt prověřil u dětí jejich znalosti v oblasti třídění odpadů, co nevěděly, to se hravou formou dozvěděly. Ještě zajímavější byl další projekt z oblasti ekologie – *Eko hry* pro děti všech ročníků. Projekt *Zdravé zuby* pro 1. třídu zase děti seznámil, jak již vyplývá z názvu, se správnou péčí o jejich „zoubky“.

K dalším aktivitám patřil úspěšný sběr *starého papíru*.

Jako každým rokem proběhl také *zápis dětí do první třídy*. Vesele si zazpívaly a hudební hádanky luštily děti na *koncertu ZUŠ Přerov*.

V rámci VELIKONOC jsme s dětmi navštívili MUZEUM v Prosenicích, děti se seznámily s velikonočními tradicemi a měly možnost vytvořit si hezké výrobky. Veselé výrobky si děti nakonec zhotovily i na *velikonočních hrátkách* ve škole.

Od 2. do 6. května se po třech letech uskutečnila *ŠKOLA V PŘÍRODĚ* na Horní Bečvě v rekreačním středisku Rališka. Všichni účastníci se zde opravdu dobře bavili, vrátili se veselí, nezranění a plní nejrůznějších zážitků.

Ve škole také úspěšně proběhlo *certifikované testování žáků 5. tříd – ČŠI*. Cílem bylo prověření znalostí žáků z českého jazyka a matematiky.

Pěknou akcí byla i *školní besídka* ke SVÁTKU MATEK pro rodiče a veřejnost. Děti si připravily pestrý program, který se zaujetím svým blízkým předvedly.

Třešničkou na dortu byl *výlet do Prahy pro žáky 4. a 5. třídy* a také výlet s projektem pro všechny děti do ARCHEOSKANZENU MODRÁ. Děti 1. třídy zakončily svůj první školní rok *výletem na Helfštýn*.

Poslední společnou aktivitou bylo *loučení se školním rokem*. Pravidelně se takto všichni scházíme, abychom „přivítali“ nové školáky – budoucí prvňáčky z mateřské školy, a rozloučili se s těmi nejstaršími, páťáky.

Při loučení proběhlo také *pasování dětí 1. třídy na čtenáře, vyhlášení vítězů Olympijského T – běhu, Olympijského víceboje, sběrové soutěže a celoročního šatnového*

Loučení s pátáky

soutěžení. Děti z 5. třídy nás opravdu pobavily vysíláním televizních novin v jejich pojetí.

Sportování

Od března do června jsme toho tentokrát v oblasti sportu stihli hodně. Naši malí sportovci si konečně mohli užívat! Se zápalem, bojovností a s výbornými výsledky absolvovali dva turnaje *školní ligy* v *miniházené*. Jedno první místo, dvě třetí a dvě čtvrtá místa, to se dá určitě považovat za úspěch.

VYBÍJENÁ Krajské kolo v Prostějově - Žáci ZŠ Prosenice vybojovali 1. místo

Dalším velkým sportovním zážitkem byl pro naše děti *celorepublikový turnaj ve vybíjené žáků základních škol pořádaný AŠSK*. Od okresového kola přes okresní a krajské finále zvládli kluci a holky všechny zápasy bez porážky, zaslouženě vždy zvítězili v každém kole. Zúročili všechny své dovednosti získané opravdu poctivým a pilným tréninkem. Z krajského finále si přivezli zlaté medaile, pohár a opravdu **zasloužený postup** do REPUBLIKOVÉHO FINÁLE. Bohužel, zatím to vypadá, že to už jim nebude dopřáno.

Dalším super sportovním kláním byl po třech letech uskutečněný *turnaj v miniházené O pohár starosty obce*. I tady si děti vydobýly velký úspěch – dvě druhá místa, vždy jedno v každé věkové kategorii, k tomu i velmi pěkné čtvrté místo starších hráčů týmu „B“ opět dokládají to, že naše děti umí!

Na tomto místě chceme veřejně poděkovat za podporu turnaje OBECNÍMU ÚŘADU. A to, že opravdu umí, dokázaly naše děti ostatně i na posledním letošním *turnaji ve vybíjené*, který jsme uspořádali v závěru školního roku v naší škole pro žáky okolních základních škol. První a třetí místo a medaile na krku našim dětem opravdu slušely.

Další sportovní aktivitou byl celorepublikový *Olympijský T – běh*, kterého se pravidelně zúčastňujeme již několik let. Děti si prověřily svou vytrvalost, konkrétně správné rozložení sil po celou dobu závodu. Všichni se znovu přesvědčili o tom, že je to něco zcela jiného než „pobíhání“ po hřišti. A jak jsou děti zdatné, to si prověřily při celorepublikovém celoročním plnění atletických disciplín v rámci *Olympijského víceboje*. Abychom nezapomněli – pro děti 2. a 3. třídy jsme uspořádali cyklistický výjezd. Cílem bylo workoutové hřiště v Lipníku nad Bečvou. I tuto sportovní aktivitu děti přijaly skvěle a celý výjezd si opravdu užily.

Společné ukončení školního roku

Ve školní družině

Proběhla zde řada pro děti zajímavých projektů a aktivit. *Klauni a šašci, Jan Ámos Komenský – Den učitelů, MDŽ, Náš dětský karneval, Malý knihomol – měsíc knihy, Miss záložka, Velikonoční hrátky, Vesmír a kosmonauti, Hádačky na každý den, Dílny čtení.* Pokračoval celoroční projekt *Duhové střípky*, v rámci pobytu ve škole v přírodě to pak to byly projekty *Den slunce, Den matek, Den hasičů.* Všechny projekty zahrnují kvízy, soutěžení, pokusy, výtvarné a pracovní technické aktivity, vyhledávání a zpracování informací na PC nebo drobné sportovní soutěže. Velmi pěknou aktivitou zejména pro děvčata tanečního kroužku a mažoretek byla *Naše medailička* s přenocováním ve školní družině.

Děti také vystoupily se svým programem na obecních akcích – KÁCENÍ MÁJE A HODOVÝCH OSLAVÁCH, a školní besídce. S výtvarnými pracemi jsme se také zúčastnili několika soutěží a v hale školní družiny uskutečnili výstavku dětských prací. Výčet všech těchto aktivit jistě přesvědčí celou veřejnost o tom, že se v naší škole v mimoškolní činnosti rozhodně nenudíme.

Skončil další školní rok, na dva měsíce se dveře naší školy zavřely, aby se zase 1. září 2022 znovu vesele všem otevřely pro nová školní dobrodružství. Prázdniny mohly s plnou parádou začít!

ZŠ a MŠ Prosenice

Vy

START FOTBALOVÉ SEZÓNY VE ZNAMENÍ SLOUČENÍ MUŽSKÉHO TÝMU

11. 6. 2022 skončila mužům Sokola Prosenice sezóna okresního přeboru 21/22, v níž dokázali poskočit z podzimního 11. místa na konečné 9. Určitě pamatujeme lepší výsledky, ale navzdory okolnostem, které náš tým v průběhu ročníku potkaly, to byla nakonec vcelku přijatelná pozice. Nejlepšími střelci byli s 23 góly Ondřej Zwesper a se 14 zásahy Marek Vychodil. Právě o tyto hráče byl během jarní části soutěže velký zájem a prakticky bylo jisté, že po sezóně náš Sokol opustí.

Konečná tabulka okresního přeboru 21/22:

1. Domaželice	24 22-0-2	103:26	64b. (postup do 1.B třídy)
2. Horní Nětčice	24 18-0-6	77:36	53b.
3. Hustopeče n/B	24 17-0-7	92:22	52b. (postup do 1.B třídy)
4. Pavlovice	24 17-0-7	50:30	49b. (postup do 1.B třídy)
5. Skalička	24 13-0-11	85:53	39b.
6. Všechnovice "B"	24 12-0-12	59:43	38b.
7. Čekyně	24 12-0-12	49:46	38b.
8. Lipník n/B "B"	24 11-0-13	56:66	32b.
9. Prosenice	24 9-0-15	58:54	28b.
10. Potštát	24 9-0-15	58:97	27b.
11. Soběchleby	24 8-0-16	42:80	26b.
<u>12. Lověšice</u>	<u>24 8-0-16</u>	<u>34:79</u>	<u>22b.</u>
13. Stará Ves	24 0-0-24	12:143	0b. (sestup do OS)

Co se týče naší mladší přípravky, ta fungovala nadstandardně, a to hlavně díky trenérům Martinu Kořínkovi, Janu Skopalíkovi, Martinu Jurečkovi a velké rodičovské podpoře. Děti trénovaly pravidelně 2x týdně. V první fázi jarní soutěže se hoši a děvčata utkali s týmy Kozlovic, KMK Předmostí a Kojetína. S každým turnajem se výsledkově zlepšovali, ale radost z výhry bohužel nezažili. Zato v další fázi již byli úspěšnější a na turnajích se Želátovicemi, Tovačovem a Soběchleby si připsali 2 cenné výhry. V pátek 17.6. ukončili sezónu spolu s úžasnými rodiči a trenéry fotbálekem a opékáním špekáčků. Od srpna se naše mládež připravuje na novou sezónu vždy **v úterý a pátek od 17 hodin**. Rozpis první fáze, která však může ještě doznat nepatrných změn, příkládám:

Sobota 3.9. od 10:00 KMK Přerov (hřiště Předmostí)

Sobota 10.9. od 14:30 Troubky

Sobota 17.9. od 10:00 Prosenice

Sobota 24.9. od 11:30 Přerov U7 „A“ (městský stadion Přerov)

Děti z mladší přípravky

A teď k tématu sloučení. Po skončení sezóny jsem měl pouhých 14 dní na to, abych mužský tým přihlásil do nového ročníku. A jako každý půlrok začalo kolečko dotazování hráčů, zda bude ten či onen pokračovat, kdo kdy vyráží na pracovní stáž či na vojenskou misi, kdo je na tom zdravotně už bídě a končí, kdo to ještě překousne a hecne se a tak dále. Tento proces jsme se Zbyňkem zažívali několik posledních let. S nedostatkem fotbalistů se však nepotýkáme jen v našem oddíle. V současné době hraje za naše muže pouze jediný rodilý „Proseňák“, a to Honza Faltýnek, který však stihnul loni odehrát pouze 10 z 24 zápasů. Zbytek jsou hráči z Přerova a okolí, kteří jsou se Sokolem Prosenice již několik let spjatí. Přibývajících roky, zranění, manželské, rodinné a pracovní povinnosti však nemůžeme příliš ovlivnit. Sečteno a podtrženo, všehovšudy bylo k dispozici 11 hráčů, to opravdu k přihlášení nebylo. I přes veškeré snahy se hráče shánět nedařilo, jelikož s podobnými problémy bojují i ostatní kluby z okolních vesnic hrající okresní soutěže a berou si hráče navzájem. Nakonec mě a pár dalších hráčů napadla myšlenka, kterou měl Zbyňek již pár let zpátky, a to spojení s jiným klubem – nabízela se spolupráce se sousedními Radslavicemi. Předseda Radslavic, Jiří Suchánek, s naším návrhem souhlasil.

„Vždyť přece Radslavice mají řadu dorostenců, ne všichni mají šanci nakouknout do svého mužského týmu. Mohli by se tak rozehrát u nás v Prosenicích a zároveň i pomoci našim mužům.“ S takovou myšlenkou jsme si pohrávali. Rivalita z dřívějších dob šla tedy stranou, jednalo se zde čistě o **zachování fotbalu v Prosenicích**. S fotbalovým svazem FAČR jsem byl v každodenním kontaktu, jak sloučení klubů

co nejvhodněji provést, aby to byla pro Sokol co nejmenší rána. V legislativě FAČR však nejde o novou věc a je na to připravena – sloučení klubů v ČR přibývá stoupající tendencí. Jen u nás na okrese jsme toho nedávno byli svědky v Dolním Újezdě (nyní Lipník B), kdy došlo ke spojení s Lipníkem nebo v Horním Újezdě (nyní Všechovice B), který si plácnul se Všechovicemi. Pro mě bylo zásadní udržet mužský fotbal v Prosenicích. Od nové sezóny tak fungujeme pod názvem **Radslavice B** (bohužel nebylo legislativně možné vpašovat do názvu Prosenice), zápasy hrajeme a budeme hrát nadále v Prosenicích, do nižší soutěže jsme nespadli a hrajeme stále okresní přebor. Naši hráči jsou pořád členové Sokola Prosenice, šli pouze na roční přestup do Radslavic, o své členství, pravidelné placení příspěvků a všechny další povinnosti vyplývající ze stanov klubu, nepřišli.

Velký problém byl taktéž s angažováním nového trenéra. Panu Jemelíkovi skončila smlouva a odmítl již pokračovat. Nakonec to dopadlo pro klub nejlépe, jak mohlo. Bývalý mnohaletý hráč a kapitán Radovan Krapl měl na konci sezóny vážné zranění kolene. Nechtěně ukončil hráčskou kariéru, ale nabídce trénovat v Prosenicích nedolal. Od poloviny července se trénuje 2x týdně. Mně a několika dalším aktivním členům se nakonec podařilo přivést pár nových či staronových hráčů a zrealizovat i jeden přestup. Vzhledem k tomu, že o hráče Zwespera a Vychodila byl zájem i z Radslavic, díky našemu sloučení jsme o tyto 2 hráče nepřišli a můžeme nadále využívat jejich talentu a zároveň jim fandit v „A“ týmu v 1. B třídě. Vše se zatím jeví dobře, tréninky jsou kvalitní a chodí pravidelně kolem 13 hráčů. Během přátelského zápasu a rovněž prvního ligového, který jsme nad Skaličkou vyhráli v poměru 3:2, jsme měli k dispozici 16 hráčů, všechno členové Prosenic, žádná pomoc z dorostu Radslavic. Samozřejmě tohle nemusí být trvalý stav, i když bych si to moc přál, ale možnost využít tyto mladé kluky v případě nouze je pro mě a trenéra uklidňující.

To, co jsme si v minulosti zažívali před každým zápasem, kdy se do poslední chvíle nevědělo, zda se hráči vůbec sejdou, aby mohli nastoupit, již nechci zažívat. Chci, aby tým fungoval, tréninky byly co k čemu a NA FOTBALOVÉM HRŠTI V PROSENICÍCH SE HRÁL FOTBAL! Pokud bude aktuální stav fungovat po čas celé sezóny a bude vize i v té nadcházející mít podobný počet hráčů, od Radslavic se lze opět oddělit a hrát další ročník soutěže znovu pod názvem Sokol Prosenice. V tuto chvíli v souvislosti s vývojem fotbalu a nedostatkem hráčů napříč fotbalem, to ale nevidím reálně. Naopak je zde v budoucnosti možnost daleko větší vzájemné spolupráce.

O všem podstatném vás budu pravidelně informovat. Pevně doufám, že jsme jako Sokol neztratili vaši přízeň a podporu. My ji totiž nutně potřebujeme a zároveň chceme, aby se naše obec kopanou stále bavila. Není to jednoduchý rok pro nikoho. Smutných událostí, které zasáhly nejen místní klub, bylo opravdu hodně, ale fotbal v Prosenicích mi za 20 let přirostl k srdci a chci ho tady hrát nadále i přes tato nepopulární řešení. Pokračuji i v tom, co bývalí předsedové Pavel Kapler a Zbyněk Švedík

dělali – ve spolupráci, uzavírání sponzorských smluv a získávání příspěvků pro náš mužský a mládežnický tým. Momentálně jsou dohodnuty smlouvy jak na finanční nebo materiální podporu s firmami Machmax, Sezako, Auto Kobliha, AsronStav, Modit, Moravská zemědělská, Cukrovar Prosenice a v poslední řadě s obcí Prosenice.

Na závěr chci jako předseda spolku veřejně poděkovat aktivním členům Sokola při správě a údržbě hřiště. Jedná se hlavně o Martina Jurečku, Honzu Faltýnka, Honzu Mikulu a Marka Kalabuse. Rovněž nám velkou měrou pomáhají i děvčata z bufetu, za což jim patří velký dík.

Přikládám rozpis podzimní části okresního přeboru mužů:

Pátek 5.8. 18:00 **Radslavice B** – Skalička 3:2
Neděle 14.8. 15:00 Bochoř – **Radslavice B**
Sobota 20.8. 16:30 **Radslavice B** – Lipník n/B B
Sobota 27.8. 16:30 Čekyně – **Radslavice B**
Sobota 3.9. 16:00 **Radslavice B** – Brodek u Přerova B
Sobota 10.9. 16:00 Potštát – **Radslavice B**
Sobota 17.9. 15:30 **Radslavice B** – Troubky
Neděle 25.9. 15:00 Vikoš – **Radslavice B**
Sobota 1.10. 15:00 **Radslavice B** – Říkovice
Sobota 8.10. 15:00 Všechnovice B – **Radslavice B**
Sobota 15.10. 14:30 **Radslavice B** – Soběchleby
Sobota 22.10. 14:30 **Radslavice B** – Horní Nětčice
Sobota 29.10. 14:30 Lověšice – **Radslavice B**

Radim Klimecký

Mužský fotbalový tým

PRAKR NEZAHÁLÍ

Je to už nějaký ten pátek, co jsme do Zpravodaje přispívaly naposled. Mohlo by se tedy zdát, že jsme snad do tančení hodily vidle. Covidové období nás sice dost potrápilo, ale to bychom nebyly holky Prakrovský, abychom se zase neslezly v tělocvičně a nepořádaly další taneční kejkle.

Během loňského školního roku jsme se opět postavily na nohy, protáhly si ochablé svalstvo

a oprášily choreografie, které jsme stihly během covidu úspěšně zapomenout. Přibyli nám noví členové a většina z nich si stříhla taneční premiéru na Tučínském špekáčku. Turné těch nejmenších pokračovalo na Kácení máje v Prosenicích.

Starší holky také začaly znovu dojíždět na lekce cloggingu a poprvé se s ním představily na Skautském country bále v Dubu nad Moravou. V místních vodách jste nás s cloggingem mohli vidět na letošních hodech. Ještě ten samý den jsme se zúčastnily Němetického country festu, který pořádala spřátelená taneční skupina Ruty Šuty z Kelče. Naši nejmladší tam předvedli, že mají slušně našlápnuto ke skvělé taneční kariéře. Školní rok jsme zakončily v Zábeštní Lhotě pořádnou tancovačkou a pomalu se začaly těšit na tu nejlepší prázdninovou akci – soustředění. To se konalo po roční pauze a tentokrát bez malých Hanáčků.

Naše „šéVka“ Káťa zalovila prstem v mapě a volba padla na malebnou vísku Lužná u Vsetína. Dobrodružství začalo 11.8. 2022 návštěvou zříceniny hradu Lukov a Zoo Lešná a seznámením se s etapovou hrou O bludišťáky. V pátek a sobotu už jsme na chatě poctivě trénovaly tance a prokládaly to dobrým jídlem, o které se postarali naši crew boys. Nechyběla ani stezka odvahy, cesta za pokladem a různé doslova krkolomné hry prověřující naši ohebnost. Každopádně to byly 4 skvělé dny a budeme na ně ještě dlouho vzpomínat. Praker totiž není jenom o country tancích, ale i o prima partě lidí, kteří nejdou pro srandu daleko.

Pokud i ty nebo tvé dítě chcete být součástí PRAKRu a cítíte, že máte taneční vlohy, budeme během září pořádat nábor nových nadšenců. Sleduj naše stránky na FB – PRAKR Hanácké Prosének, kde budeme sdílet bližší informace.

Už teď se moc těšíme na novou taneční sezónu s nováčky i ostřílenými stálicemi.

Kolektiv PRAKRU

ZE ŽIVOTA HANÁCKÉHO PROSÉNKU

Tak jako v předchozích letech i letos jsme s dětmi celé jaro nacvičovali hanácké písničky a tanečky. Protože máme v současné době mnoho malých dětí ve věku kolem pěti let, rozdělili jsme Prosénky do dvou skupin, ty menší vede Klárka Skopalová, ty starší Zdenka Dokoupilová. Nakonec s oběma skupinami nacvičené tanečky dáváme dohromady do jednoho pásma. V současnosti připravujeme pěkné pásmo „Hastrman“. Podařilo se nám dokonce zapojit do tance i některé maminky, pořídili jsme jim pracovní kroje, tancují tak se svými nejmladšími.

Děti se už těšily na Velikonoce a tradice s nimi spojené. V březnu jsme se sešli i se seniorkami v okruhu paní Aničky Trhlíkové a společně jsme vyráběli májíčky – jedličky pro děvčata. Ta s nimi pak chodila na Květnou neděli s písní „Vyšla hvězda na kraj světa“ po známých v naší vesnici.

Týden před tím, na Smrtnou neděli, jsme vynášeli MORENU, pěkná tradice i s průvodem lidí. Šlo se po obvyklé trase, zatančili jsme kolečko našim známým, kteří již na Prosénky pravidelně čekají před domem s nějakými sladkostmi pro děti.

Na Velký pátek jsme obcházeli vesnici s hrkačkami a klepadly na jiném konci Prosenic tak, aby se na Velikonoce obešla celá vesnice. Naši malí Prosénky totiž na jeden záťah celou obec neprojdou, máme to tedy rozdělené.

Dále pak děti zatančily na Besedě s dříve narozenými, připravily si pásmo „Rostó, konopě za cestó“.

Ke Kácení máje folklór jistě patří. Zatančili jsme si tentokrát v nízké měkké trávě, tanec pod májkou se dětem líbil.

Červen je vždy nabitý pro nás již tradičními vystoupeními. Nejdříve jsme vystoupili na akci Hudební Pavlovice Václava Drábka, zde je vždy hodně kapel a souborů, dále jsme nemohli chybět v Prosenicích na „Hodovém odpoledni“, kde také kromě jiného vystupovala děvčata z taneční skupiny PRAKR, který spadá pod naši neziskovou organizaci Hanácké Prosénky. Jsou to v podstatě bývalé Hanačky, dnes mají svůj vlastní styl tance, vycházející z country tance, a s úspěchem vystupují na různých akcích v okolí. Velmi rádi jezdí Prosénky na hody do Sušic, kde jsou vždy za své vystoupení dobře pohostěny, a to se dětem líbí a vždy se těší na příště.

V srpnu jsme byli pozvaní na Dožínky v Pavlovicích, tam jsme jeli s cimbálovou kapelou v průvodu a s nimi si i zazpívali. Tancovali jsme na pódiu na poli, bylo tam postaveno pěkné přírodní výletišť s dobrým jídlem, pitím, muzikou a krásnou srdečnou sousedskou atmosférou.

Ted', na konci prázdnin, se už těšíme na další setkávání. Letos začnou pravidelné zkoušky až od 16. září, každý pátek vždy v době 15.00 – 17.00 hod. v tělocvičně základní školy. Rádi přijmeme nové děti ve věku od 5 do 15 let, které rády zpívají a tančí a kterým se líbí folklór v ulicích obce.

Na závěr bych chtěla poděkovat všem Prosénkům a jejich rodičům i prarodičům za spolupráci a podporu souboru, za obětavost a zodpovědnost, a také našim rodinným členům, bez kterých by to nešlo. Zvláště bych chtěla poděkovat panu Josefu Mikulovi za velmi kvalitní hudební doprovod na harmoniku při našich vystoupeních. Velké poděkování patří obecnímu úřadu za všestrannou podporu naší dětské neziskové organizace.

Mgr. Zdenka Dokoupilová
Předsedkyně Hanáckého Prosénku, z.s.

BLÍŽÍ SE TRADIČNÍ HUDEBNÍ PODVEČER V MUZEU

Začala druhá polovina prázdnin, čas dovolených a my se ohlížíme za první polovinou muzejní sezóny.

Po úklidu vánoční výstavy a po celkovém úklidu muzea jsme v březnu připravili další doprovodnou výstavu, tentokrát Velikonoční (od 26.3.), kterou obdivovali nejenom školní výpravy, poutníci při zastávce během pouti na Sv. Hostýn (1.4.), ale i přerovští turisté při velikonočním putování na akci Přerovské mosty. A co víc, před velikonočními svátky jsme ve spolupráci s paní Jirků předváděli na chodníku před jejím obchodem s chovatelskými potřebami v centru Přerova ukázky práce s brusem, kovadlinou atp. a zvali kolemjdoucí k návštěvě prosenického muzea. Na velikonoční Bílou sobotu bylo muzeum otevřeno celý den, byly připravené dílničky s malováním vajíček tradiční voskovou technikou i jednoduššími technikami. Současně probíhal velikonoční jarmark, prodalo se zboží za 2000 Kč, zájem byl velký. Muzeum navštívily i děti z naší základní a mateřské školy a přijela i škola z Dolního Újezdu. Žáci měli také možnost využít dílničky se zdobením vajíček a tvořením velikonočních dekorací. Velikonoce v muzeu se vydařily.

Výstava Danuše Březinové – patchwork

Stálé expozice v muzeu doplňují letos dvě další doprovodné výstavy. V průběhu května jsme představili díla známé autorky „pačvorku“, paní Danuše Březinové. Pačvork (angl. patchwork) je technika sešívání kousků látky do dek, přikrývek, polštářů, kabel a dalších výrobků. Pačvork jako technika má dlouhou historii a v poslední době prožívá celosvětovou renesanci. Paní Danuše Březinová je známou osobností pačvorku a my jsme tak v muzeu vítali i obdivovatele pačvorku z velmi širokého okolí. Vystavovaná díla byly špičkovými unikáty s mnoha oceněními a výstava sklídila zaslužené uznání.

Začátkem června jsme již otevírali druhou autorskou výstavu, tentokrát paní Ludmily Šlosarové z Veselíčka. Ludmila Šlosarová je malířka známá především svými ezoterickými obrazy: olejomalbami, enkaustikou (malba horkým voskem) a mandalami. Její obrazy jsou plné barev a energie, ráda kombinuje různé materiály a přichází s novými nápady. Také pracuje s powertexem (powertex je tužidlo umožňující modelování figur z textilu, kůže a papíru). Její oblíbenou figurou jsou andělé různých velikostí a barev, proto i výstava nese název „Malování s anděly“. Vystavuje také různé dekorace, svíčky zdobené mandalami nebo s vyznačenými čakrami. Návštěvníci obdivují nádherné květinové vazby různých velikostí, tvarů a barev zasazených v žardinkách a porcelánových či jiných miskách zajímavých tvarů. Lidé mají zájem i o knížечky a malované karty s moudrými veršičky. Nechybí ani sbírka drahých kamenů a minerálů s léčivými účinky a další krásné dekorace. Téměř všechno je možné si zakoupit. Celá výstava je velmi harmonicky uspořádaná, vytváří krásnou atmosféru. Dokonce jsme byli požádáni o pronájem tohoto prostoru k uspořádání svatebního obřadu.

Jak Ludmila říká, osud si s námi někdy pohraje. Obě její děti, dvojčata, jsou postižené, takže zůstala doma a pečuje o ně. A nejenom to. Sdílí svou energii nejen se svými dětmi, ale i s dalšími hendikepovanými v centru "Jsme tady, o.p.s." v Přerově, kde pomáhá s výtvarnými dílničkami.

Výstava Ludmily Šlosarové — Malování s anděly

Ludmila Šlosarová vystavuje pravidelně od roku 2013 v galerii M+M v Hranicích na Moravě, v Domečku v Lipníku nad Bečvou a také doma na Veselíčku. Výstava v našem muzeu potrvá až do 6. listopadu 2022.

V neděli 18. září se v muzeu uskuteční tradiční hudební podvečer, opět s velmi známou hudební skupinou La Boujeau a vynikající zpěvačkou Ivou Kevešovou. Akcí bude provázet Vladimír Dvořák, představí se nám i výtvarník Pavel Blažek, který nabídne k prohlédnutí či k prodeji své moderní obrazy. Tento hudební podvečer měl minulý rok velký úspěch, navštívilo jej přes 100 návštěvníků. Nenechte si ujít tuto příležitost neopakovatelné atmosféry hudebního odpoledne. Kapela vystoupí s ohledem na počasí buďto na nádvoří obecního úřadu, nebo při chladném počasí přímo v prostorách muzea. Občerstvení bude zajištěno.

Dušíčkové dny otevřených dveří v muzeu proběhnou 29.10. - 30.10. 2022. V tyto sváteční dny vítáme řadu návštěvníků, zejména prosenických rodáků. Jejich vzpomínky nás vždy obohatí o poznatky z historie obce a inspiroují k další činnosti.

Děkuji muzejníkům za jejich dobrovolnickou obětavou práci, všichni tak společně pomáháme šířit dobré jméno své obce a držet kulturu. Obecnímu úřadu děkujeme za dobrou spolupráci.

Přejeme všem hezké prožití dovolených a těšíme se na vaši návštěvu.

Ing. Otakar Dokoupil, CSc. – předseda muzejní komise

Muzeum Prosenice
uvádí komentovaný

**HUDEBNÍ PODVEČER
V MUZEU PROSENICE**

ZPÍVÁ IVA KEVEŠOVÁ a LA BOUJEAU

VÝSTAVA OBRAZŮ PAVLA BLAŽKA
v neděli 18. 9. 2022 od 16 hod
v MUZEU PROSENICE Na Návsi 10

Historické fotografie domu č. 29 a k němu patřící stodoly ve Velkých Prosenicích

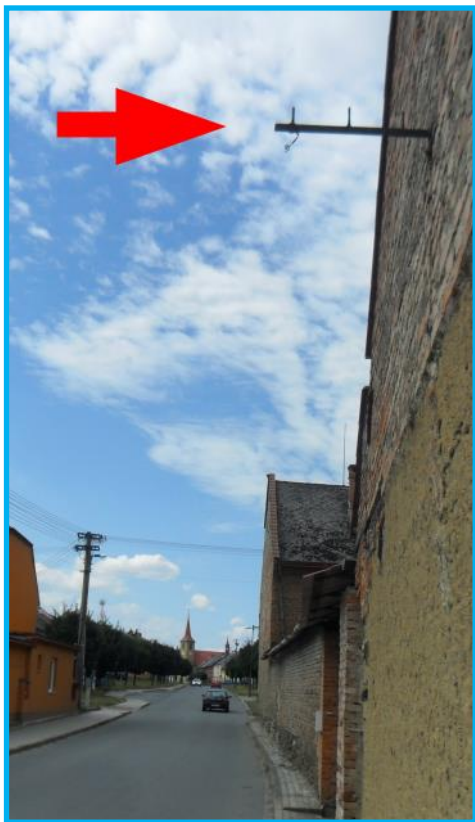
V Muzeu Prosenice jsou mezi jinými věcmi vystaveny i dvě historické fotografie z Velkých Prosenic, a to snímek domu č. 29 a snímek stodoly, která k této zemědělské usedlosti patřila. Muzeu je věnovala paní Olga Hlávková. Fotografie jsou zároveň v honosných modrých rámečcích. Byly pořízeny někdy mezi lety 1900 až 1908. Pocházejí z pozůstalosti po řádové sestře Kristině Křížkové (*9.11. 1868 ve Velkých Prosenicích - †1948 v Uherském Brodu), která se v domě č. 29 narodila rodičům Ignáci Křížkovi (*23.11. 1841 - †19.8. 1894) a Gertrudě Křížkové (*31.3. 1841 - †1917). Její bratr Ignác Křížek ml. (*1.3. 1883 - †6.10. 1949) na gruntu hospodařil od roku 1904 do roku 1949.

Kristina Křížková měla obrázky až do své smrti pověšeny ve své klášterní cele, protože byla velká patriotka Prosenic a tímto si je i rodný dům připomínala. Byla velmi inteligentní a jako děvče se toužila stát učitelkou. Jenže v té době se děvče na studium nedostalo, jediná možnost byla vstoupit do kláštera, což udělala a stala se učí-

telkou v klášterní škole v Divákách. Přijala řádové jméno Melanie. Posléze se stala i představenou tohoto kláštera, byla tam mnoho let. Diváky jsou známé z díla bratří Mrštíků „Rok na vsi“, kde o nich autoři píší jako o „Habrůvce“ a ona je tam jako představená kláštera také zmiňována, ovšem bez uvedení jména.

Dům č. 29 byl v držení rodiny Křížkové od roku 1710. Při velkém požáru dne 19.3. 1868 vyhořelo na návsi 19 stavení a mezi nimi i dům č. 29 a přilehlé hospodářské budovy. Dům byl poté nově postaven z kamene a z „po domácku“ pálených cihel do současných rozměrů. Hlína na cihly byla brána patrně na Plštích a byly vypáleny doma na zahradě. V této podobě je dům zachycen i na zmiňované fotografii. Napravo za dvoukřídlými dveřmi se nacházela takzvaná „Božítělová kaplička“, v níž byl oltářík. Při slavnosti Boží tělo byl oltářík vyzdoben a proběhl u něj církevní obřad. Stejnou povinnost a „Božítělové kapličky“ měly i domy č. 13 (Hrdličkovo), č. 16 (Lepařovo) a č. 6 (Mackovíkovo, dnes Chalupovo). Později při přestavbách domů byly kapličky zrušeny a o Božím těle se umísťovaly oltáříky do vchodových dveří. Dům č. 29 byl přestavěn do současné podoby někdy v letech 1930 až 1932, kdy na čelní stěně byla zhotovena ozdobná fasáda a na štítě od cesty byl vyobrazen kruh z obilných klasů, uprostřed s letopočtem 1868 a pod ním písmena IK.

Majitel usedlosti Jan Faltýnek provedl nedávno opravy objektu. Při opravě fasády štítu hospodářské budovy „Kůlny“ vedle vjezdu do dvora odstranil konzolu původního rozvodu elektrického vedení a věnoval ji do Muzea Prosenice. Byla to konzola prvního elektrického vedení instalovaného firmou Křížík v roce 1911. Elektrifikovány byly tehdy Velké Prosenice, Malé Prosenice i s nádražím a s cihelnou a obec Buk. Elektřinu dodávala elektrárna ve mlýně u Peterků. Dále Jan Faltýnek věnoval do muzea také zde nalezené historické cihly - jednu podomácku pálenou, druhou s „kolkem“ (výrobní značkou) cihelny F1P a třetí s „kolkem“ Z5. V muzeu se tak rozrostla unikátní sbírka cihel ze staveb v Prosenicích, které byly vyrobeny v různých cihelnách. Na Moravě byla v minulosti celá řada cihelen, v Přerově jich bylo několik. V Prosenicích byla strojní

kruhová cihelna založena až v roce 1910.

Na druhé fotografii je zobrazena stodola patřící k domu č. 29 pocházející z 19. století. Vzhledem ke vzdálenosti od zástavby patrně nepodlehla požáru v roce 1868, avšak shořela při požáru 3.10. 1879. Zůstala zachována kamenná podezdívka a cihly z vepřovic. Spodní část štítu je z větších vepřovic a horní část z menších vepřovic. Cihly z vepřovic se vyráběly doma, hlína se brala zpravidla na Plštích, v Malých Prosenicích Pod Meslama. Hlína se smíchala s plevami, dala se do forem a cihly se usušily. Kámen na podezdívku se těžil v lomech v okolí, například v Buku, v Lazníkách a podobně. Hliněné „vepřákové cihly“ jsou však na stodole značně zvětralé a část jejich povrchu odpadla. Na fotografii je také zajímavý plot upletený z vrbového proutí kolem zahrádky. Osoba stojící vlevo je neznámá, uprostřed stojí hospodář Ignác Křížek a u plotu stojí čeledín Honza, který tehdy na gruntu sloužil, avšak příjmení je neznámé. Zahrádka byla zrušena patrně v roce 1908, kdy bylo vedle postaveno hasičské skladiště se skladištěm Družstva parní mlátičky. Vedle stodoly byla někdy v letech 1930 až 1932 přistavěna z cihel pálených v cihelně takzvaná „Nová kůlna“.

Připravil: Ing. Milan Pospíšilík

Vzpomínky Mgr. Anny Ptačnickové – rozené Kurečkové na život v Prosenicích

Život na „dědině“ byl prostý, ale ne jednotvárný, pořád se něco dělo. Několikrát do roka se ozývalo na návsí hlasité „Hrnce drátovat, hrnce letovat.“ To přicházeli slovenští „drotáři“ - dráteníci. Na Slovensku nebyla práce, tak chodili po vesnicích a drátovali prasklé nebo nové kameninové hrnce a záplatovali dřevěné hrnce. Všechno, co k práci potřebovali, nosili v dřevěné bedničce, kterou měli upevněnou na širokém popruhu kolem krku a nosili ji před sebou. V bedničce měli klubko tenkého drátu, kus plechu, zvláštní nůžky, kterými stříhali na potřebnou velikost záplaty. Ještě tam toho měli víc, nechyběl větší nůž a plechová lžíce. To byl jejich veškerý majetek. Chodili jednotlivě nebo ve dvojicích. Někteří byli hovorní a vyprávěli různé příhody z cest, jiní byli zamlklí a vypadali smutně. Na zimu se vraceli domů na Slovensko. V domech pracovali většinou na prahu před domem. Neměli nic na převlečení, tak někteří byli dost cítit. Často jim lidé darovali obnošené šatstvo. Myli se ve Strhanci u mlýna, kde si také právali košili nebo podvlékačky. Spali tam, kde je lidé nechali, v létě třeba na louce. Jedli to, co dostali. Svou práci uměli mistrovsky. Vzpomínám si, jak nám jednou drátovali nový krajáč na smetanu, ruce jim jenom kmitaly a výsledek byl umělecké dílo. Nevím, kolik si brali za práci. Maminka jim kromě peněz přinesla velký hrnek mléka a veliký krajíc chleba. Mléko vypili, ale chleba si zabalili do novinového papíru, ten že bude na oběd nebo na večeři. Často se v Prosenicích objevovali také slovenští podomní obchodníci, kteří v bedýnce na prsou nabízeli výrobky ze dřeva, pasti na myši, vařečky, prkýnka na krájení, ramínka, holicí potřeby a také dřevěné hračky ručně malované. Své zboží nabízeli hlasitým voláním nebo prostě chodili po domech. Říkalo se jim „braťkové“.

Na Slovensku, nedaleko Žiliny, je v malém zámečku Muzeum drotárství. Několikrát, při výletech na Slovensko, jsem ho navštívila a vždy jsem byla unesena nádhernými exponáty z drátu. Jsou to umělecká díla ceněná na celém světě. Nikdy bych nevěřila, co všechno se dá z drátu vyrobit – pohádkové postavičky, ptáci, zvířata, celá malá slovenská vesnička, talíře, misky, ubrusy a mnoho dalšího. Na výstavách získávaly tyto kreace vysoké hodnocení. Jsou tam doslova umělecká díla.

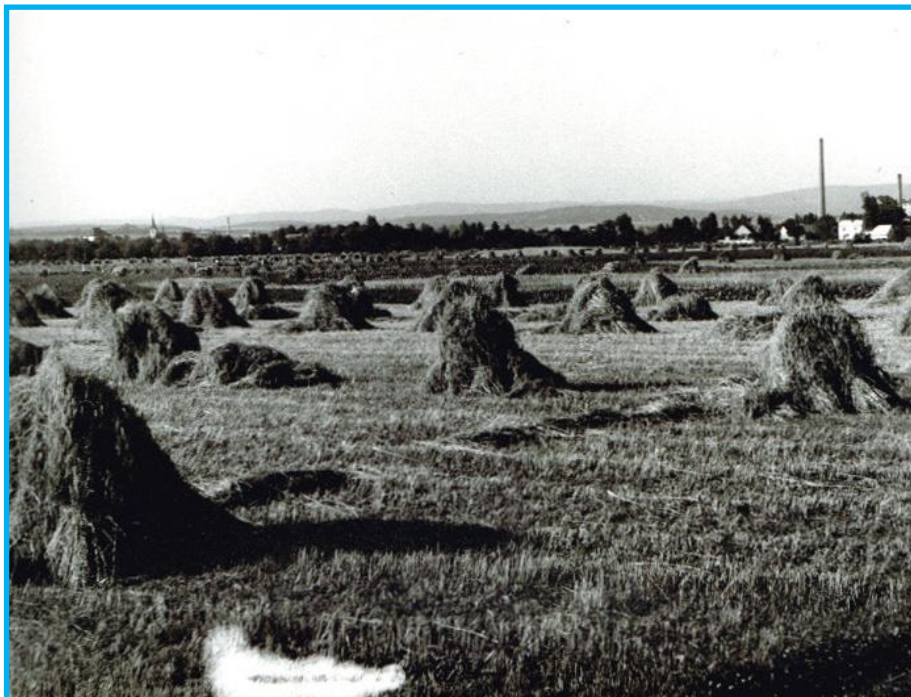
Náš dům č. 72 na Chmelínku neměl sousedy. Zprava bylo travnaté obecní prostranství, z levé strany stavební parcela pana Kavalíra. Měl tam už navezené kameny na stavbu. K té ale nedošlo a parcelu pronajal jako zahradu panu Šebestiánu Najmanovi. Byla jsem už z Prosenic pryč, když rodiče dostali nového souseda – manžele Sušenovy.

Každý rok, když dozrávaly třešně, sešel se celý Chmelínek na dražbě třešňových

stromů za valem u Bečvy. Prodané stromy byly vápnem označeny číslem. O třešně byl velký zájem, byly to velké šťavnaté křupky a každý majitel si svůj strom hlídal. Stávalo se, že Přerováci dostali chuť na prosenické třešně, ale měli štěstí, že mohli rychle ujet na kole, protože jinak by se zdravou kůží nevyvázli. My děti jsme také rády chodívaly na cizí, když si někdo přišel stěžovat k nám domů, dostala jsem pěkný výprask.

Na „Ostrově“ zase bylo mnoho stromů višní, ale o ty nebyl takový zájem. My děcka jsme chodívaly na přezrálé višně a ty byly moc dobré. Kluci si je dávali za košile a doma je čekalo pár pohlavků, když na košili zůstaly červené skvrny, které se nedaly vyprat.

Když se mělo jet na trávu, tak maminka vytáhla ze stodoly „kuják“, to byla dřevěná koza vpředu vyvýšená a na ní byla umístěná malá kovadlinka, na které se poklepem kladívka ostříla kosa nebo srp. Na „kujáku“ se sedělo obkročmo. Na ostření se také používal brousek. Dával se do „krbíku“ - to byla plochá plechová nádobka, která se na háček připínala vzadu k pánským kalhotám, maminka si ji dávala na kapsu zástěry. V „krbíku“ bývala voda, aby se lépe brousilo. Když voda nebyla, tak se na brousek naplivalo.

Mandele obilí na poli, v pozadí Prosenice. Foto František Olejníček

V paměti mi také uvízly nezapomenutelné vzpomínky na těžkou práci drobných zemědělců, kteří si svůj krajíc chleba museli tvrdou prací zasloužit. Dnes už lidé nevnímají, že začaly žně, veškerou práci udělá kombajn. Takže já chci připomenout, že před 80 lety to bylo trochu jinak. Vrcholem zemědělských prací bývaly žně. Když dozrávalo obilí, otec často chodil na pole, aby zjistil, kdy se může začít kosit. Jednoho dne, když se vrátil, řekl: „Tak, zítra začneme.“ Z kůlny se snesly kopy svázaných povřísel, maminka nakula kosu a pak na ni připevnili takový tenký dřevěný kulatý lub, na kterém bylo připevněno husté síto. To tam bylo proto, aby při kosení obilí padalo na jednu stranu a tvořilo rovné hromádky. Ráno se ta povřísla naložila na vozík, připravila se svačina a velká konev s vodou s troškou rybízové šťávy.

Já nebo sestra jsme musely jít prostírat povřísla. Otec s kosou se postavil na okraj pole a řekl: „Tak s pomocí Boží.“ Pak se pokřižoval a začal kosit. Bývalo strašné horko, tak byl brzy celý zpocený a já jsem nestačila chodit na mez pro konvičku s vodou. Za tatínkem šla maminka a srpem to pokosené obilí shrnula do větších hromádek. Já jsem vzala povříslu za jeden konec a máchnutím je rozestřela. Maminka pak na něj kladla ty hromádky obilí a pevně je svázala do snopu. Z těch pak otec tvořil mandele nebo panáky, buď dával 2 a 2 snopy napříč, klasy dovnitř, na ně pak kladl další snopy, nahoře jeden napříč, nebo ze žita stavěl panáky, snopy obilím nahoru pěkně do kolečka, nahoře opět snop napříč. Po několika dnech se obilí na voze „žebříňáku“ sváželo do stodoly. Maminka je vidlemi podávala na „hůru“ tatínkovi, který je tam uložil do doby, než na nás došlo pořadí s mláčením. Poznámka z Naučného slovníku: slovo mandel je německého původu, je to ustálená stará početní míra, znamená 15 kusů, na poli útvar o 15 snopech, do něhož se na poli skládalo svázané obilí.

To kosení byla velká dřina, otec však i s jednou rukou to vždycky zvládl. Jen někdy měl pomocníka - z Předmostí mu přijel pomoci manžel maminčiny sestry František Ryšánek. Na otci byla vidět velká únava. Když přišli domů, tak nejprve poklidil dobytek a teprve pak si šel na chvíli zdřímnout do trávy na zahrádku pod velkou hrušku. Po obědě se šlo znovu na pole. Když se obilí svezlo domů, tak se pole hrabalo. Neměli jsme velkou hrabačku, jako měli sedláci, ale měli jsme ruční hrabačku, do které se otec zapřáhl, a tak pole pohrabal. Na poli nesměl zůstat ani klásek.

Maminka, já i sestra jsme měly ze strniště rozpíchané nohy, které po umytí strašně pálily. Horko a žízeň byly nepředstavitelné, na hlavě jsem musela mít slaměný klobouk. Jinak hrozil úpal. Dnešní lidé si to nedokáží vůbec představit, jaká to byla dřina, že lidé skutečně v potu tváře si dobývali svůj chleba.

Velcí sedláci nemlátili jinak než „Damfem“. Před stodoly pana Křížka v č. 29 naproti našemu domu přivezli v čas mlácení parní stroj, něco jako „lokomotivu“. Dlouhý černý válec – kotel, pec a vysoký komín. Pod kotlem se topilo a pára pomoci řemenů a soukolí uváděla mlátičku do chodu. Při takovém mlácení bylo potřeba víc lidí

k obsluze parního stroje a k mlátičce. Někdy u Křížků mlátili 2 dny, u mlátičky se dost prášilo, z komína parního stroje se mocně kouřilo, ale nikomu to nevadilo. Otce si najímali na ukládání slámy ve stodole. Říkalo se, že to umí moc dobře, vždy ke spokojenosti sedláka. Selky při mlácení pekly pro všechny u mlátičky velké vdolky. Byl to veliký, tenký kulatý koláč, jako přídavek k jídlu, které při mlácení dostávali. Bývaly výborné – tvarohové, makové, jablkové. My jsme mlátívali jenom pár hodin, dávali jsme jenom svačinu. Podával se chleba s máslem a tvarůžky, krakovský salám nebo studená sekaná a něco na pití. Hodně práce pak dal úklid po mlácení, zametal se celý dvůr a stodola, odvážely se plevy. Vymláčené obilí jsme uskladňovali na hromadách na horní komoře, kde bývalo hrozně čisto a otevřená malá okénka na větrání.

Žitné snopy se mlátily ručně cepem. Dlouhá žitná sláma se řezala na řezanku a vycpávaly se jí také strožoky do postele. Na čistý mlat ve stodole se rozprostřely žitné snopy. Proti sobě stál buď 1 a 1 mlatec, nebo 2 a 2. Záleželo na souhře mlatců, byl to hotový koncert. Mlatci v rytmu vytloukali zrní. Zrní se pak čistilo fukarem. To byla taková veliká dřevěná bedna, nahoře byla násypka pro zrní, pod ní asi 3 řady sít s různě velikými oky. Na boku bylo kolo s klikou, otáčením se síta pohybovala a oky propadala nečistota a plevy. Kdo neměl fukar, čistil žito v řičici. To bylo veliké síto zasazené do kulaté dřevěné dýhy. Pohybem síta se žito čistilo.

Když se u nás měla zabít husa, tak nejméně týden před zabitím maminka cpala husu šrotovými šiškami (šlízky). Z vařeného šrotu se uplácaly tenké šišky, možná 9 cm dlouhé, pak maminka vzala husu na klín a ty šišky jí strkala do zobáku a rukou posouvala celým hrdlem až do žaludku. Pro husu to muselo být utrpení, ale husí sádlo nemělo konkurenci.

Když v Malých Prosenicích za války zrušili mlékárnu, tak naproti našemu domu byl postaven dřevěný stojan, na který se stavěly konve s mlékem. Mlékárna Radvanice si z těch stojanů, kterých bylo na vesnici několik, ty konve odvážela a stavěla tam prázdné. Ty stojany sloužily nám dětem jako místo setkání k podvečerním potlachům. Seděli jsme na něm jako kuřátka.

V době mého dětství bývaly v Přerově každé úterý a pátek trhy a jednou do roka, vždy v létě, veliký výroční jarmark. Na trhy vozily hospodyně z vesnic kolem Přerova, včetně Prosenic, na prodej své domácí produkty. Prodávalo se v malém i ve velkém na vozech. Trhy bývaly na náměstí, kde byly postaveny primitivní pulty nebo se na zem prostřela čistá plachetka a mohlo se prodávat. Takhle prodávala i moje maminka, která vozila na trh vajíčka, máslo, sádlo, někdy vykuchanou kachnu nebo živá kuřata, protože peří bylo tehdy žádané, z ovoce rybíz a hrušky máslovky. Svoje produkty měla v takovém zvláštním košíku s velkou rukojetí a košík se dal zavírat. Z dnešního pohledu bych řekla, že se tímto prodejem nedalo vydělat, ale tehdy byla

dobrá každá koruna. Na trhy jezdila takovým malým autobusem, který přijížděl z Oseka. Už nevím, jestli ten autobus jezdil denně nebo jenom v úterý a v pátek.

Přerovské paničky byly velmi vybíravé. Těch nabídek bylo vždy tolik, že si mohly vybrat. Než koupily máslo, tak ho vždycky uždibovaly a po několikrátém uždibnutí už se máslo těžko prodávalo i za nižší cenu. Maminka nám z trhu vždycky přivezla nějakou dobrotu z cukrárny „U Sumů“ a když jsem na trh jela s maminkou, tak jsem si v cukrárně, kde bylo nepřeberné množství cukroví, mohla sama vybrat. Na podzim vozívali rodiče na voze na trh brambory. Jednou jsem jela s otcem já. Stračeně jsme vezli otýpku sena a já s kbelíkem chodila k veřejné pumpě krávé pro vodu. Otec měl s sebou hrnc, který když byl plný, tak v něm bylo 5 kg brambor, na menší množství měl „mincíř“. To byla ruční váha, podle mne něco jako plechový teploměr. Na konci byl háček, na který se taška pověsila, a stupnice ukazovala množství. Také se nám stalo, že jedna paní si koupila celý pytel brambor a otec jí ho nesl až domů do sklepa. Když brambory vysypal, paní řekla, že ty brambory nechce, že jsou moc veliké, a otec si musel brambory znovu nabrat do pytle a přinést k vozu. Na adresu té paničky si jadrně ulevoval. Všechny brambory jsme prodali a celou cestu domů jsme si zpívali. Otec rád zpíval a já jsem znala všechny odrhovačky jeho mládí a spoustu lidových písní.

Když byl v Přerově jarmark, tak celé náměstí až ke kostelu bylo plné stánků a prodejci hlasitě nabízeli své zboží. Na jarmarku se dalo koupit skoro všechno a levněji než v kamenných obchodech. Pro mne byl jarmark svátkem. Já jsem si na jarmarku vybírala novou aktovku a zástěrku (říkalo se jí listrová - nevím, co to slovo znamená), zapínala se a zavazovala vzadu. Mohla jsem si vybrat. Vždycky jsem si vybrala krásně barevnou s křídélky, to bylo něco jako kratičky rukávek. Vždycky musela mít hluboké kapsy, ty byly nezbytné pro mé dětské poklady - nožik rybičku, kus křídý, provázek, kousek tenkého drátu, prostě samé potřebné věci. Na jarmarcích se prodávala také spousta dobrot, já jsem upřednostňovala turecký med, který se sekal z velikého špalku. Bývala jsem ulepená až za ušima. Vždycky jsem se rodičům ztratila, protože jsem si musela prohlédnout každý krámk. Dlouho jsem stávala u krámk, kde prodávali krásné veliké mrkací panenky. Maminka mi nikdy žádnou nekoupila, že jsou moc drahé a že za ty peníze mohu mít nové střevíčky. Ty jsme kupovali ve veliké prodejně BAŤA. Bývali tam velmi ochotní prodavači, kteří mi vždycky snesli tolik krabic, že jsem si pak těžko vybírala. Taková ochota jako u Bati, nebyla nikde jinde. Jarmark to byl výlet na celý den, dodnes s nostalgií na tu dobu vzpomínám.

Milou vzpomínku mám na paní Veroniku Velickou. Bydlela na Chmelínku vedle domu Jančových. Přátelila se s mojí maminkou. Byla velmi pracovitá a neměla lehký život. Měla však vzácný dar, kam přišla, rozdávala dobrou náladu a pohodu. Když k nám přišla, hned se všechno jakoby rozsvítilo. Pocházela z Valašska, z „kotárů“

na Dolní Bečvě. Dvakrát jsem s ní jela na Valašsko na „hafery“ (borůvky) k jejím příbuzným. Nikdy jsem nejedla lepší borůvkové knedlíky a koláče jako tam. Jednou mě s sebou vzala do kostela na Hutisko. Bylo tam krásně a od té doby se Beskydy staly mou láskou na celý život. V zimě k nám paní Velická chodila drát peří. Její vyprávění o Valašsku jsem doslova hltala. Uměla krásně vypravovat a krásně se smát. Svůj život nesla s pokorou. Teprve v dospělosti jsem pochopila, jaký to byl vzácný člověk.

Pohled na Chmelínek z mostu přes Strhanec. Foto František Olejníček

Chtěla bych také vzpomenout na paní Caletkovou z Malých Prosenic, která mi v říjnu 1955 vařila a pekla na svatbu ještě se svou sestrou. Když jsem do školy ve Dvorcích přivezla výslužku, tak všichni žasli, jaká to byla dobrota, že takové cukroví ještě nikdy nejedli. Všechno uměla krásně nazdobit, takže její cukroví se jedlo už očima. Myslím, že její pověst přesáhla Prosenice a byla uznávanou kuchařkou daleko široko.

Dokončení v příštím čísle.

Sepsala Mgr. Anna Ptačnicková – Kurečková, rodačka z Velkých Prosenic

Text upravil Ing. Milan Pospíšilík

KDO SE UJME ZVONĚNÍ V MALOPROSENSKÉ ZVONICI?

V dřívějších dobách zvonění ve zvonici v Malých Prosenicích patřilo k povinnostem obecního sluhy. V nedalekém obecním domě č. 50 (dnes 188) bydleli manželé Velešíkovi, kteří se starali o obecního býka. Pan Vilém Velešík vykonával funkci obecního sluhy (vyhlašoval zprávy, roznášel písemnosti, uklízel veřejná prostranství a podobně), paní Velešíková zvonila na zvonici, a to ráno, v poledne a večer (klekání). Večer současně rozsvítila veřejné osvětlení a ráno je zhasla. V dobách, když se ještě konal „pohřeb z domu“, vystoupal pan Velešík ve zvonici po schůdkách až nahoru a oknem se díval, zda přichází kněz. Když ho uviděl, začal zvonit a zvonil až do okamžiku, kdy kněz přišel do „domu smutku“. Když se po obřadu smuteční průvod vydal na cestu ke kostelu, pokračoval pan Velešík ve zvonění.

Po Velešíkových převzala zvonění ve zvonici paní Alžběta Onderková, která bydlela v domě naproti zvonici č. 18 (dnes 183 a 184). Poté, co se přestěhovala do domova důchodců, pokračovala ve zvonění její snacha Marie Onderková bydlící v téže domě. Paní Marie Onderková zvonila řadu let, a to až do konce svého života - zemřela 17.7. 2022 ve věku 81 let. Zvonila již jen na požádání místních občanů, když někdo z maloprosenských obyvatel zemřel.

Místo dobrovolného zvoníka se tedy uprázdnilo a veřejnost očekává, kdo se zvonění ujme a bude pokračovat v čestné tradici zvonění na maloprosenskou zvonici.

Připravil: Ing. Milan Pospíšilík

JOSEF HRADIL—ČS. VOJÁK ZA 2. SVĚTOVÉ VÁLKY

Josef Hradil - statečný člověk, vlastenec a především rodák z Malých Prosenic. Přesto o něm víme tak málo. Z útržkovitých informací z Letecké karty příslušníka RAF, jejíž vyplňování se započalo v půlce války v Anglii, se nyní pokusím sestavit medailonky muže, který by si zasloužil hlubšího studia vojenských i civilních archivů a rovněž trvalou připomínku v jeho rodné obci např. v podobě pamětní desky.

		Evidenční číslo 788615	Odvodní ročník 1939	Hradil Josef		Datum 13. 12. 1918
Narozen koly 13. prosince 1918		Obec Malé Prosenice	okres Lipník			13. 12. 1918
Příslušný: Obec Lipník		okres Olomouc				
Civilní zaměstnání obuvník		stav svobodný				
Civilní školy Sobce, Směti						
Cizí řeči: slovem franklicky, doš. Ruze		Paměť dob				
Adresa rodičů Josef Hradil, Uradie a Hruze, Olomouc, 6. 11.						
Adresa manželky						
Pochvaly a vyznamenání 2.3. 1946 Ud. O.V., 6.3. 1946 Čs. voj. med. za zásluhy 1. st.						
Pořadí						
Zbraň						
Branný poměr						
Mateřská škola leska						
Náboženství Řím-katolík						
Zajetí						

Zmíněná Letecká karta příslušníka RAF uvádí jako datum jeho narození 13. prosinec 1918. Seznam příslušníků československého letectva v RAF sestavený autory plk. Josefem Váňou, plk. Johnem Sigmundem a pplk. Emilem Padiorem a publikovaný Ministerstvem obrany v roce 1999, z něhož toto datum narození čerpají všechny internetové zdroje, uvádí 13. prosinec 1920. Věřme ale Knize narozených v Malých Prosenicích, kde se dočteme datum 13. prosinec 1921 a místo narození – Prosenice č. p. 56, okr. Přerov. Dům číslo 56 byl při přečíslování domů bývalých Malých Prosenic k 1.1. 1986 přečíslován na č. 137 (přesněji U Nádraží č. 137) a původně patřil cihelně, kde jeho otec patrně pracoval.

Jsem přesvědčen, že nesrovnalosti s datem narození nejsou náhodné a Josef Hradil se před vojenskými orgány úředně „zestařil“ záměrně. V době, kdy odcházel do odboje, mu k dovršení 18. roku chyběl ještě dobrý tři čtvrtě rok – to ještě více dává

vyklnout jeho statečnosti, odhodlání a vlastenecké touze jít za svou zemi bojovat i v tak mladém věku.

Jeho otec Josef Hradil se narodil 1. července 1891 v Lipňanech jakožto syn Blažeje Hradila, výměnkáře z Lipňan, a jeho manželky Amálie Švecové. Jeho matka Otílie, narozená 25. května 1895 v Lazníčkách, okr. Přerov, byla dcerou Valentína Vrzala, rolníka v Lazníčkách, a jeho manželky Marie Hlobilové.

Náboženstvím římský katolík Josef Hradil vychodil 5 tříd obecné školy a 3 měšťanské a vyučil se obuvníkem. Vlast opustil jako jeden z úplně prvních, a to již 21. dubna 1939. Polsko díky svému vysokému sebevědomí a víře ve schopnosti své armády zpočátku o československé občany a jejich pomoc v obranné válce proti Němcům nestálo (to se radikálně změnilo až ve druhé polovině srpna, kdy napadení bylo neodvratitelné) a vracelo je zpět do protektorátu - dělo se tak často ještě v červnu 1939. Takto brzký ilegální odchod za hranice je tedy zárukou toho, že byl pro sedmnáctiletého kluka velmi dramatický a složitý.

Jedinou možnou destinací v létě 1939, kde by Čechoslováci mohli pozvednout zbraň proti nepříteli, byla pro naše občany Francie. V době míru je však nemohla přijmout do regulérní armády, nýbrž jim nabídla nepřiliš lákavý pětiletý závazek v Cizinecké legii se službou na rozpálené poušti s tím, že v případě propuknutí války dovolí organizaci československých jednotek a pětiletý závazek se zruší. Josef Hradil byl zřejmě jeden z prvních i na půdě Francie, protože již 2. srpna 1939 byl převzat v hodnosti vojína do Cizinecké legie a 22. srpna prezentován u náhradního útvaru Cizinecké legie pěšího pluku 1 v Sidi-bel-Abbés a vtělen k pěšímu pluku 1 v Sidi El Hani v Tunisku.

Politická situace v Evropě ale dle očekávání dospěla k válce a Josef Hradil byl po provedeném odvodu a prezentaci 26.9. 1939 zařazen do československé brané moci (stále sedmnáctiletý) a vtělen k 3. rotě pěšího pluku 1. Jeho vojenský potenciál a nadšení muselo být jeho velitelům zřejmé, protože byl ve francouzském Agde zařazen do poddůstojnické školy a na přelomu let 1939/1940 zde absolvoval i telegrafní kurz. Dne 30. května 1940 byl pak přemístěn ke 4. rotě pěšího pluku 1.

Zde se úřední záznamy na dlouhé 3 roky odmlčí a my můžeme jeho příběh odhadovat jen ve velmi hrubých rysech. Jeho jednotka - pěší pluk 1 - byla nasazena do bojů s bleskově postupujícími německými jednotkami poprvé 13. června na řece Grand Morin, dále 15. června u Montereau na řece Seině, ve dnech 16. – 18. června u Saint Gondon – Gien – Saint Martin na řece Loire a 19. června u Presly. Tyto ústupové boje nebyly chudé na dramatické události a ne všem našim jednotkám se podařilo ustoupit jako celek a evakuovat se do Anglie. „Odříznutí“ jednotlivci se přidali k partyzánům nebo se snažili projít přes Pyreneje do Španělska a odtud do Anglie.

Fotografie posádky č. 32, leden 1945, zleva: Sgt. Josef Hradil, Sgt K. Osoba, FILt F. Machálek, F/O Jaroslav Doležal, Sgt Jakub Štěpánek a Sgt Miroslav Sedláček. V pozadí letouny 2. Perutě – „FD“ (FV949) a „FJ“ (FW123)

To byl zcela jistě i případ Josefa Hradila, který do Anglie připlul britským zaoceánským parníkem RMS Samaria ze Španělska dne 24.7. 1943.

To, že větší část z těchto více než 3 let strávil v internačních táborech ve Španělsku, lze usuzovat z jeho letecké karty, ve které vyplnil kolonku cizí řečí slovem i písmem - španělsky, pouze částečně - francouzsky. Určitou hrubou představu o jeho prožitcích ve Španělsku je možné udělat si z knihy „Sestřelen“ od legendárního československého stíhače generála Františka Fajtla, DFC. Ten byl sestřelen nad Francií dne 5.5. 1942, podařilo se mu ale vyhnout zajetí a přes Španělsko se dostal zpět do Anglie. Ve Španělsku byl určitou dobu internován ve slavném sběrném táboře Miranda de Ebro, kde se setkal s řadou krajanů čekajících na evakuaci do Anglie. Je tedy více než pravděpodobné, že se zde v létě 1942 potkal i s Josefem Hradilem.

Fotografie instruktorů a příslušníků osádek č. 30, 31, 32, 33 a 34, 10.1. – 15.1.1945, v horní řadě druhý zleva stojí cí Sgt. Josef Hradil

Josef Hradil byl po příjezdu do Anglie 7.8. 1943 znovu zařazen do československé branné moci a vtělen do Náhradního tělesa čs. vojska v Anglii jako vojín. Dne 7.9. 1943 byl přemístěn k letectvu - do RAF byl přijat v St. Athan pod služebním číslem 788615 v hodnosti Aircraftman 2nd class, tedy vojín nováček.

K bojovému nasazení jej však ještě čekala dlouhá cesta plná výcviku. Dne

2.2. 1944 byl přemístěn k 1 Radio School for WOP/AG, tedy školy pro radiotelegrafisty/střelce, kterou dokončil 6.6. 1944. Mezitím byl dne 11.4. povýšen na svobodníka a 7.6. získal britskou hodnost T/Sgt a zároveň českou desátníka. Od 1.7. do 18.8. 1944 prodělal střelecký kurz u 8. Air Gunner School a dne 25.8. byl povýšen na četaře.

Později byl vyslán do zámoří, kde v období od 27.12. 1944 do 17.3. 1945 prošel operačním výcvikem u No. 111 (Coastal) Operational Training Unit na Bahamských ostrovech jako člen osádky F/Lt Františka Machálka (32. osádka kurzu č. 42). Z Nassau – hlavního města Baham, tato osádka odejela 21.3. 1945. K operační činnosti u slavné 311. čs. bombardovací perutě byl přeřazen 25.4. 1945.

Po skončení války se vrátil do vlasti dne 12.8. 1945 a 1.10. byl povýšen na rotmistra letectva v záloze. Dne 2.3. 1946 mu byl udělen „Československý válečný kříž 1939“ a dne 6.3. 1946 pak „Československá vojenská medaile za zásluhy I. stupně.“

Další životní osudy Josefa Hradila – snad kromě toho, že byl po roce 1989 „morálně rehabilitovaný“ a povýšený do hodnosti majora, včetně data a místa úmrtí jsou nám v tuto chvíli neznámé a za každou další informaci k tomuto statečnému rodákovi z Malých Prosenic budeme vděční.

Zpracoval: Ing. Jan Golán, badatel historie 1. a 2. světové války, Úřad pro civilní letectví Praha

NA BESEDĚ S DŘÍVE NAROZENÝMI TO ŽILO

Besedu netradičně odstartovala Městská police Prerov. Nezatýkalo se! Ztichlý sál naslouchal radám a doporučením strážníků. Vysvětlili, jak se bezpečně pohybovat v provozu i na co si dávat pozor v soukromí. Po přednášce vystoupil náš domácí folklórní soubor Hanácké Prosénky se svým veselým pásmem. Za krásné vystoupení sklídily děti ze souboru nadšený potlesk a za odměnu si odnesly něco malého na zub. Za následné parádní vystoupení s harmonikou a vozem-bouchem pak přišel potlesk pro Josefa Mikulu a Zdeňka Zedka.

A přišla opět na řadu muzika! K tanci i poslechu hrálo duo Harmony. Zvučný zpěv prosenické rodačky Jany Střelcové Caruzzi roz. Dolákové rozezpíval nejedno hrdlo a roztančil několik párů

nohou. V průběhu odpoledne si všichni mohli odzkoušet jízdu na elektrokole a zjistit, které je to pravé. Na které se dobře nasedá, které se lépe řídí... Nebo raději zůstat u toho osvědčeného – šlapacího :) Rozhodně nechyběla ani oblíbená tombola plná drobností pro radost i praktické využití. Při jejím losování jsme se nenudili

ani my losující. Věřím, že neméně se zasmáli i všichni hosté.

Zlatým hřebem odpoledne byl určitě kouzelník. Magie snad uchvátila všechny. Své neuvěřitelné triky předváděl nejen „na jevišti“, ale také u jednotlivých stolů. Hbité, vytrénované prsty ošálily zrak úplně všem a triky se v jeho podání stávaly skutečností.

... a zpívalo se, tančilo se, povídalo se ...

Tak v příštím roce opět NASHLEDANOU
NA BESEDĚ :)

Martina Kolísková, místostarostka

JAK SE STAVĚLA MÁJKA 2022

Vybrat správný strom bylo letos snadné. Kvůli „covidové pauze“ tento modřín na svůj poslední velký den čekal dva roky. Tomáš Vyňuchal ho očistil od položivých i mrtvých větví a ... pak už šel modřín k zemi. Strom spolu s ostatními dobrovolníky zbavil kůry a upravil průměr tak, aby vešel do kovové roury, kterou máme v parku na májku připravenou.

Následoval převoz na místo. Díky technice to není žádná velká dřina, ale ... Snadná práce to určitě není. Řidiči i pomocníci prostě musí umět ...

Zdobní májky je pak už jen zábava a radostná činnost. Věnc z chvojí opentlily ženy a dívky za asistence nezbedných potomků barevnými proužky z krepového papíru. ...

Společnými silami, za mnoha odborných rad a doporučení „jak na to“, ho dobrovolníci pevně připevnili k vrcholu nazzdobené špice májky ...

... a přišla část nejnáročnější. Usazení májky do kovové roury! Naši chlapi jsou prostě machři!

Májka sedla na místo „na první dobrou“. Chlapům — machrům jsme všichni společně zatleskali. Za dobře odvedenou práci dostali všichni, mimo poděkování, nějaké to točené ...

A začalo těšení na kácení :) :) :

M. Kolísková, místostarostka

SVOZ NEBEZPEČNÉHO ODPADU

Nebezpečný odpad můžete přivést v sobotu 24.9. do 13 hodin k budově nádraží nebo do 14 hodin na parkoviště před obecní úřad. Děkujeme, že odpad třídíte.

BIOPAS, spol. s r.o., Kaplanova 2959, 767 01 Kroměříž

Tel.: 573 502 793, 573 502 794 E-mail: biopas@biopas.cz www.biopas.cz

VÁŽENÍ OBČANÉ

pomozte při sběru problémových odpadů z Vašich domácností

Pojízdná sběrna bude

v naší obci přistavena dne:

v sobotu 24.9. 2022

v

13.25

hod.

Doba sběru:

55 minut

Místo přistavení:

parkoviště u obecního úřadu

PŘINESTE PROSÍM TYTO NEBEZPEČNÉ ODPADY

ZNEČIŠTĚNÉ PRAZDNÉ OBALY

BATERIE

CHEMIKÁLIE

STARÉ LÉKY A TEPLoměRY

ZÁŘIVKY A VÝBOJKY

BARVY - LAKY

ŘEDIDLA DO NÁTĚROVÝCH HMOT

STARÝ OLEJ

VYŘAZENÉ TELEVIZORY

LEDNICE

PNEUMATIKY

PROSTŘEDKY NA OCHRANU ROSTLIN

Narozené děti:

duben	Huňka Jakub
	Halušková Anna
květen	Čápková Gabriela

Sňatek uzavřeli:

Jan Ševčík a Vendula Lapáčková
Libor Lapáček a Michela Špundová
Lukáš Koláček a Petra Koryčanová
Alexandr Erlinksen a Marcela Siegllová
Jiří Krejčí a Petra Martinková
Radek Šimara a Iva Macháčová

Blahopřejeme

Úmrtí:

duben	Doupal Lubomír	65 let
květen	Lakomá Marie	91 let
	Kišac Anton	82 let
červen	Sušen Vladimír	88 let
červenec	Zedek Vítěslav	76 let
	Onderková Marie	81 let
	Stržíňková Stanislava	77 let
srpen	Skopal Jindřich	74 let

VZPOMÍNÁME!

Životní jubilea:

duben	70 let	Matuška Lubomír
	75 let	Menšíková Eva
	70 let	Matušková Eva
Květen	90 let	Krejčí Anna
	70 let	Šimara Ladislav
	85 let	Spáčil Miroslav
	80 let	Sajdl Vladimír
	70 let	Riesner Axel
červen	90 let	Příkryl Ladislav
	70 let	Jemelka Josef
červenec	75 let	Pallová Dana
	80 let	Šoustalová Ludmila
	75 let	Kišacová Marie
srpen	75 let	Jančíková Marie
	75 let	Hromada František

Blahopřejeme

Rodina, kamarádky a zástupci obce přijeli poblahopřát k významnému životnímu jubileu paní Ludmile Šoustalové do domova pro seniory v Tovačově.

ČERVÁNKOVÝ PODVEČER PŘED KÁCENÍM MÁJE ...

Název: Zpravodaj obce Prosenice (periodický tisk územně-samosprávného celku).

Četnost vydávání: 3 x ročně. **Ročník:** XXVIII. **Číslo:** 2/2022.

Vydavatel: Obec Prosenice, Na Návsi 10, 751 21 Prosenice, IČO: 00301809.

Místo vydávání: Obecní úřad Prosenice, Na Návsi 10, 751 21 Prosenice. **Den vydání:** 7.9.2022

Evid. číslo: MK ČR 12614. Dodávané číslo je zdarma.

Redakční rada: Bc. Luboš Zatloukal, DiS., Martina Kolísková, Božena Szurmanová